

Stolin bilur funnin eftir einum korteri

Klaksvík: At politiið saktans kann arbeiða skjótt – sera skjótt – er hendan litla søgan eitt gott dømi um:

Leygarmorgunin kl. 5.15 ringdi ein maður á Politistøðina í Klaksvík fyrri at siga frá, at onkur hevði verið og stolið bil hansara – ein Mazda pick-up – uttan fyrri húsini.

Longu áðrenn klockan hevði snarað fyrsta korterið hevði politiið funnið stolna bilin aftur. Hann hevði fingið onkrar smávægis skaða og ikki bar til at seta hann í bakkgear.

hj.

Ófriður í miðbýnum – trý fólk handtikin

Tórshavn: Rættliga ófriðarligt gjørdist í miðbýnum í Havnini tiliga sunnumorgunin, um 6-úðina.

Nógv fólk var saman-komið har, og gjørdur nókur fortred – eitt nú varð roynt at draga nakrar beinkir út á vegin fyrri at tarna ferðsluni og órógv.

Politiið kom uppí, og endaðu trý av ófriðarfólkunum í brummuni, har rúsurin skuldi sova út. Onnur vórðu av politinum koyrd heim til hús.

Ófriðurin hesaferð var tó ikki so ringur, at neyðugt varð at órógv náttarsvøvnin hjá politihundunum.

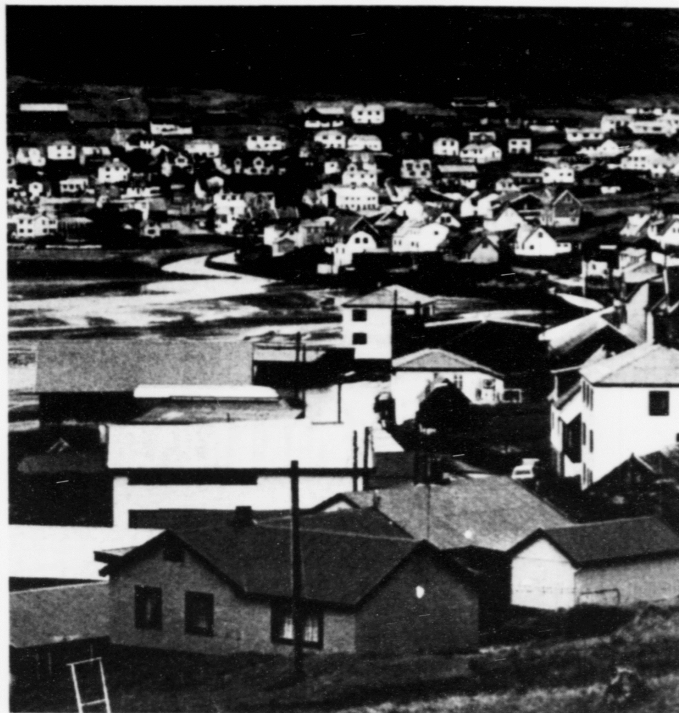
hj.

Tveitt grót inn gjøgnum rút

Tórshavn: Sunnundátina, ein tíma eftir miðnát, varð ein maður handtikin uttan fyrri eini hús, har hann hevði gjørt herverk.

Maðurin hevði tveitt grót gjøgnum eitt vind-eygað og brotið ein rút, men politiið kom og tók sær av honum og setti hann í brummuna at sova rúsin út.

hj.

Vestanstevnan í Sørvági um vikuskiftið var av teimum allarfríðarligastu, ið hava verið

Politiið merkti einki til stevnuna

Tveir vóru tiknir fyrri at koyra bil við kenning

Vágar: Ikki varð neyðugt við nokrum friðarvarðveitandi herliði í Vágum um vikuskiftið, tá Vestanstevnan langt um leingi varð fingin frá hondini.

Hóast nógvir stevnugestir vóru í Sørvági og Vágum annars fyrri at hugna sær

og njóta góðveðrið, høvdu teir fyra politistarnir, ið vóru á vakt, púrt einki at gera.

Heldur ikki patrúljeringin av teimum koyrandi gav tað stóra av sær. Politiið steðgaði nógvum bilum og royndi at finna útav, um bil-

førararnir høvdu drukkíð av nógv, men hetta gav ikki meira av sær enn so, at tveir av teimum steðgaðu verða skuldsettir fyrri at hava koyrt bil við kenning.

hj.

Sligin og sparkaður aftan á illstøðu

Tann álopnir noyddist á skadastovuna at verða seymaður

Tórshavn: Ein 25-30 ára gamal maður meldaði tíliga leygarmorgunin, at hann var blivin sligin og sparkaður so mikið dygt, at hann hevði eisini fingið skaða av hesum. Tilburðurin var farin fram í mið-

býnum um náttina.

Maðurin noyddist á skadastovuna á Landsjúkrahúsinum at verða seymaður í andlit, og hann hevði eisini fingið ein so dyggan lúsing í høgna eyga, at tað var

blivið blátt av nevanum.

Orsøkin til slagsalvuna var illstøða millum hann og ein annan mann, og politiið handtók hendan mannin, ið verður skuldsettur fyrri harðskap.

hj.

Friðarligt – hóast stevnu og dans

Kring landið var yvirhøvdur friðarligt, og á fleiri av politistøðunum var einki at frætta sunnukvøldið og fyrrapartin í gjár.

Allarhelst hevur tann vælfólkaða Vestanstevnan gjørt sítt til tað.

Í Fámjin var árligi túndansurin við lokala Ras-

musi Magnussen og bólk-inum Twilight úr Havn og í Gøtu var bygdarstevna – og í báðum støðum hevði verið so friðarligt, at telefonirnar hjá politinum høvdu verið púra stillar.

Heldur ikki var nakað at 'skriva heim um' av Sandoyinni.

hj.

Víkan
íð
íð

Hilmar Jan Hansen, blaðmaður, skrivur

AT KOMA HEIMAFTUR til Føroya eftir stutta summarfrítíðarferð, er ofta nakað, ein bæði gleður seg til og illa tímir. So var eisini mánamorgunin í farnu viku, tá tvær vikur á flatlondum í syngjandi ferðalagi vóru at enda komnar. Altíð gott at kunna sleppa gerandistrummumminum eina løtu og fáa frið og tíð at gera okkurt annað enn tað vanliga, og tá er ofta stórur hugur at verða verandi burturi enn at koma aftur.

VÓRU TÍÐINDINI NÍÐRI befongd við bakteriologiskum kryddari, var tað ikki stórt frægari at koma heimaftur og siggja ta eftirhondini rættliga kendu salmonelluna í aðruhvørjari yvirskrift. Nú er vandi í hvørjari vælferð, og ikki torir meðal-føroyingurin longur sessast við bordið, uttan hann hevur fingið fulla vissu fyrri, at salmonellan ikki longu frammanundan hevur sett tennirnar í tað, bordreitt verður við. Sum ein av teimum, ið salmonellan hevði gjørt fortred, segði tað, so átti hetta at verið frálíkt høvi hjá myndugleikum at latið matvørlúgna sloppið til sín rætt, so sleppast skal undan, at annarhvør føroyingur skal ganga við bleytum maga, bert tí viðkomandi dāmar egg, hōsmarunga og annað gott, ið salmonellan eisini hevur so gōðan hug á.

TAD VAR SJÁLVANDI gott at lesa og hoyra, at nú fór ferðætlanin at koma, tann ferðætlanin, ið fólk – bæði vertir og gestir – nú hava bíðað eftir við einum yvir-menniskjansligum toli. Men kortini tykir mær, at strandferðslustjórin og stovnurin sum heild hevur fingið alt ov nógv rós fyrri eitt arbeiði, ið er so sjálvkravt sum einki annað. At ferðætlanin nú kemur darlandi – nakað nógv meira enn eitt hálvt ár ov seint – er einki at rósa nokrum fyrri. Tað er stór skomm, og ein kann ikki annað enn endurtaka tað, ið skrivað er í hesum teigi fyrr: Slíkt fólka- og tíðarspill á almennum stovni áttia t fingið fylgjur – veruligar fylgjur! Sjálvandi er nýggja ferðætlanin bæði snøgg og pen, men tað hevur eisini kostað meira enn gott er. Hinvegin ljóðar tað ótrúliga tápuligt, at tað skal veruliga vera so krevjandi at gera hendan pinkulítla bóking, at hann verður so nógv seinni, enn tað á nakran hátt sømir seg. Við hesum kann ikki vera nakar ivi: Strandferðslan hevur eina stóra ábreiðslu frá rætta stað uppiborna fyrri at dōlla sær so nógv. Slíkt kann Palleba í hvussu er ikki loyva sær...